

Artícle Genèric

[Activitat i creixement](#)

La CE posa el semàfor vermell a Itàlia

Contingut disponible en
Anglès Espanyol

La perifèria de la zona de l'euro en rep una de freda i una de calenta en l'últim informe sobre desequilibris macroeconòmics publicat per la Comissió Europea. Com a notícia positiva, destaca que Espanya ha deixat de formar part del conjunt de països amb desequilibris excessius. El procés d'ajust que ha dut a terme el sector bancari espanyol i la correcció del dèficit per compte corrent són dos dels exemples utilitzats per la CE per mostrar el reequilibri de l'economia espanyola. Al costat oposat, com a nota negativa, Itàlia agafa el relleu d'Espanya en la «llista negra» i comparteix el protagonisme amb Croàcia i Eslovènia.

Des del 1990, l'evolució de l'activitat econòmica italiana ha estat pitjor que la del conjunt de la zona de l'euro. Segons la CE, els principals llastos són l'elevat endeutament públic i les persistents pèrdues de competitivitat. Pel que fa al

primer, el deute públic es va situar, durant el 3T 2013, en el 132,9% del PIB, un nivell que obliga l'Administració pública italiana a destinar el 5% del PIB anual al pagament dels interessos del deute i que manté el rating del deute sobirà en nivells inferiors als de la resta de països desenvolupats, la qual cosa acaba afectant els costos de finançament de les empreses italianes.

La pèrdua de competitivitat del país transalpí és igual de preocupant, ja que en qüestiona la capacitat de creixement a mitjà i a llarg termini. Serveix per il·lustrar-ho l'evolució dels costos laborals unitaris en relació amb els principals socis comercials, un dels determinants fonamentals de la competitivitat d'un país: des de l'any 2000, han augmentat el 51%, mentre que, al conjunt de la zona de l'euro, l'increment ha estat del 24%.

El declivi de la quota de mercat de les exportacions italianes a nivell mundial és una de les principals conseqüències de l'esmentada pèrdua de competitivitat. Des del 2000, ha caigut el 27,6%, mentre que, per al conjunt de la zona de l'euro, el descens ha estat del 16,5%. Una part molt important dels béns exportats per Itàlia consisteix en productes intensius en mà d'obra poc qualificada, la qual cosa els fa més vulnerables a la competència dels països emergents. En concret, el percentatge d'exportacions de béns manufacturats intensius en mà d'obra poc qualificada és del 35%, que cal comparar amb el 22% de la zona de l'euro. La majoria de països europeus han aprofitat els últims anys per reorientar la producció cap a béns que requereixen una mà d'obra més qualificada. Per exemple, aquests productes han passat de representar el 20% del total de les exportacions de béns manufacturats italians el 2007 al 24% el 2012. Per al conjunt de països de la zona de l'euro, en canvi, l'augment ha estat del 36% al 38%.

El repte que té plantejat l'economia italiana no és menor. Segons l'informe de la CE, per recuperar una taxa de creixement similar a la dels seus veïns europeus, és imprescindible que dugui a terme una àmplia i profunda agenda de reformes que inclogui tots els elements clau per al bon funcionament de l'economia: des del mercat laboral fins al sistema judicial i l'Administració pública. Sembla que el nou Govern, liderat per Matteo Renzi, ha pres bona nota i ha inclòs, en la seva agenda, moltes de les reformes esmentades per la CE, com la reforma de la llei electoral, que hauria de proveir el país d'una major estabilitat política. De tota manera,

l'experiència viscuda amb els Governns anteriors convida a la cautela.

Etiquetes

Itàlia

Periferia eurozona

Zona euro

